

Пищитъ Райко како лута змія;
Въ ръка държитъ пиле соколо'о,
И говоритъ Райко Бошкоикя:
„А егиidi млади зѫнданджіа!
Опитай го Емина Никола,
Що ме държитъ во темна зѫндана?
Нека сакатъ той що ке ми сакатъ;
Не ю зѫндантъ пусти, како зѫндантъ,
Вода иматъ дури до колена.“
И отиде млади зѫнданджіа,
И отиде н' Емина Никола:
„А егиidi Емина Никола!
Що го държишъ Райка Бошкоикя
Що го държишъ во темна зѫндана?
Сакай нему що ке да му сакашъ!“ —
„А егиidi млади зѫнданджіа!
Я му сака до три добра благи:
Първо добро коня певліана,
Второ добро собя навалица,
Трекъо добро прелепа невѣста.“
И си пойде млади зѫнданджіа
И му кажвитъ Райкоѣ Бошкойкѣ:
„А егиidi Райко Бошкоике!
Що ти сакатъ до три добра благи —
Първо добро коня певліана,
Второ добро собя навалица,
Трекъо добро прелепа невѣста.“
И говоритъ Райко Бошкоикя:
„А егиidi млади зѫнданджіа!
Донеси ми калемъ и дивита,
Донеси ми едно пърче книга,
Да ѝ пишамъ на прелепа невѣста;
Сама въ двориѣ таа да му дойдитъ.“
Му донесе калемъ и дивита,
Му донесе едно парче книга
И написа на него'а не'ѣста:
„А егиidi ти млада невѣсто!
Ти ме знаишъ на войска цар'e'a;
А ясь не сумъ на войска цар'e'a,
Богъ го убилъ Емина Никола!